

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre.	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövetkezet« címére Szászsebesen küldendők.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Julius 18.

29. szám

Bucsuzás.

»Bucsuzás, bucsuzás: nehéz egy dolog ez, Minint mikor a legény leánytól bucsut vesz.«

Ilyenformán lehet magyarra fordítani azt a tót népdalt, a mely annak akar kifejezést adni, hogy milyen nehezen esik a bucsuzás, nehezen pedig kivált akkor, midőn azoktól kell bucsuznunk, kik nekünk kedvesek voltak, kiket megtanultunk szeretni s a kikkel hosszú időn át együtt éreztünk, együtt örültünk és együtt szenvedtünk.

Ilyen nehéz feladat előtt állunk mi is most, midőn bucsuznunk kell negyvennél több — nem hívüktől, mert hiszen minden egyébnek mondhatjuk őket, csak nem hiveknek — hanem olvasóinktól, a kiktől legnagyobbrészt több évi együttélés, együttérzés után most bucsuznunk kell.

Negyvenheten vannak azok, a kikkel meg kell szakítanunk a további köteléket, a kik nem tudták vagy nem akarták megbecsülni a mi barátságunkat, hanem bevárták azt, hogy közösítsük ki őket a mi szivükből s ne maradjon abban még emlékezetük sem áldott.

Arról a negyvenhét olvasónkról van ugyanis szó, a kiknek egy éven, sőt ennél is hosszabb időn át jók voltunk arra, hogy az ő érdekeikért harcoljunk, hogy az ő javukért föláldozzuk

éjjeleinket s azokat nappallá tegyük, hogy az ő érdekeikért terhes anyagi áldozatokat hozzunk s mindezt megtegyük akkor, a midőn ők még csak arra sem érdemesitenek minket, hogy legalább némileg igazolni igyekezzenek azt az eljárásukat, hogy éven át számtalanszor megismételt kéréseink és intéseink dacára sem tettek eleget kötelezettségeinknek, hanem e helyett egyszerűen kizsákmányolták a mi jóindulatunkat.

A negyvenhét itt említett kartárs közül ki másfél, ki ötnegyed éven át hűségesen elfogadta és talán olvasta is lapunkat, de úgy látszik, hogy az soha sem jutott eszükbe, hogy hiszen ennek a lapnak a szerkesztése drága időbe, nyomatása és a postán való szétküldése tetemes költségbe is kerül, a melyet olvasóinak kellene megtéríteniök; kik nem gondolták meg azt, hogy a mi náluk egyeseknek 10—12 korona, az náluk valamennyiöknél ötszáznál több koronát jelent s így nem valami elenyésző csekélység az a megkárosodás, a mely az ő hanyagságuk, az ő nemtörődömségük, hogy ne mondjuk rosszakaraturuk folytán ér bennünket.

Élénk emlékezetünkben van még egy tulajdonai lapnak egy kis közleménye, mely arról beszélt, hogy egy magasabb rangu nyugalmazott állami tisztviselő két éven át elfogadta a lapot, a nélkül, hogy annak árát megfizette volna; nem tette ezt akkor sem, midőn erre nézve postai megbizással keresték meg, sőt nem hederített a dologra akkor sem, midőn

a bíróság fizetési meghagyást küldött neki. Ezt az urat és a hozzá hasonlókat az említett lap „irodalmi tolvaj” címmel ruházta fel s azt hisszük, hogy nem is egészen ok nélkül, mert hiszen az ilyen soha sem fizető olvasók egyenesen kilopják a lap kiadója zsebéből azt a pénzt, a melybe került az általuk elfogadott, de meg nem fizetett ujság. Az a lap az „Alsó-lendvai Hiradó” volt, a mely azután csakhamar meg is szűnt, a mi csak természetes, mert hiszen ha számos ilyen olvasója volt, feltétlenül meg kellett buknia.

Valamely lapnak a járátása nem egyéb, mint önönmagunk önkéntes megadóztatása. Megadóztatjuk magunkat azért, hogy életre keltsünk s életben fentartsunk egy olyan lapot, a mely a mi érdekeinket szolgálja, a mely küzd és harcol a mi elveinkért, a mely hűséges barátunk, a ki velünk örvend és velünk busul, a ki hűséges tanácsadónk kétséges helyzetünkben.

A szerkesztő midőn írja a lapot, midőn azt szétküldi a szélrózsa minden irányában, maga előtt látja mindazokat, a kik részére a lapját írja, a kiknek azt küldi; lelki szemei előtt megjelennek neki az olvasói, látni véli őket kedves családjuk körében s a hányszor leírja nevét egynek-egynek, az ég áldását kéri annak és családjának a fejére; viszont az az olvasó is midőn olvassa a lapot, maga elé varázsolja a szerkesztőt, annak minden sorából

kiolvassa lelki állapotát, átérzi érzelmeit, szóval a kettejük közt a legszorosabb szellemi barátság és rokonság szövődik, sőt a köztük lévő kapocs gyakorta szorosabb annál, a melyet a természetes rokonság fejleszt.

Ilyen szellemi rokonság kötelékét tépik szét negyvenhat eddigi olvasóink közül azok, a kik annyi kérés és intés után még csak arra sem érdemesítettek, hogy legalább némileg menteni igyekeztek volna azt, hogy miután lapunkat olyan hosszú időn át elfogadták, annak előfizetési díját beküldeni elmulasztották.

Azokat, kik meghalnak, megsiratjuk, de utóvégre is bele törődünk a változhatlanba, sokkal jobban kell azonban megsiratnunk azokat, kik testileg ugyan megmaradnak az élők sorában, de erkölcsileg reánk nézve meghaltak.

A milyen jól esik valakiről minden jót feltételeznünk, éppen olyan fájdalmasan érint, ha valakiről, kivált olyanról, a kit szívünkhöz nőttek képzelünk, azt kell hinnünk, hogy nem jár egészen egyenes uton s becsületességéhez kétség fér.

Ez az, a minek ha valahol, éppen az erdészeti és vadászati személyzet körében nem lenne szabad megtörténnie, mert hiszen ennél a főkellék a fedhetlen élet, a mocsoktalan becsületesség, a melyeket érinthetetlenül, tisztán kell megtartani.

Vérzik tehát a szívünk, fáj a lelkünk, midőn egyszerre annyi kartárstól kell lapunk mai számával búcsút vennünk, hogy örökre,

Medve-históriák.

Irta: *Biró Géza.*

A multkoriban két medve-vadászatot irván le, megigértem, hogy el fogok beszélni egy pár bolondos medve-históriát, a miket nekem az említett vadászatok alkalmával maguk a szereplők mondtak el. Ime tehát!

Az öreg erdőbíró, a ki már sok «medvés körülmény»-ben vett részt és egynéhány medvének bizony a bőrét is keresztül lyukasztotta, egyszer egy tragikomikus esetnek volt okozója és szemtanuja.

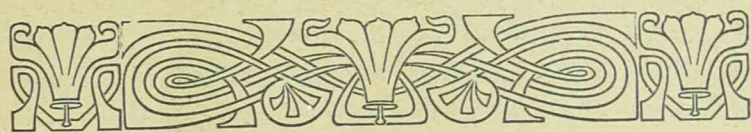
Két medve járt együtt rabló-vadászatra a z-i havasokon. A két gonosztevő már annyira vérszemet kapott, hogy nap-nap után öltek valamelyik csordában. A marhatartó gazdák már nem tudtak mit tenni mást, mint sorra naponként más-más segítséget küldtek a

csordákhoz, akiknek az volt a feladatuk, hogy ha bőgeti valahol a medve a marhát: ordítva, lövöldözve szaladtak oda, hogyha lehet még életben megmentsék a marhát, vagy legalább a hullát értékesítés végett megtalálják; esténként pedig, a mikor a csorda akolra került, megszámlálják és constatálják a hiányt.

Eleintén még használt a sok lárma és kutyaugatás; de a medvék, hovatovább vakmerőbbek lettek és az is megtörtént, hogy a ledölt fenyőfa egyik végénél a medve ölte a tehenet és az egyik pásztor a fenyőszál másik végét a baltafokkal verte, ordított és minden lehetőt elkövetett, — de a medve-pár oda sem hederített. Még későbbben már bosszankodtak is a medvék az emberek ilyen beavatkozásán és neki-neki szaladtak egyik-másik kiabálónak. Ilyenformán a pásztorok már annyira elvesztették úgy se sok bátorságukat, hogy a bőség tájkára sem mertek menni.

Nem maradt más hátra, hajtó-vadászatot rendeztek; de ismervén a vén «örvös» (fehéres nyaku) kannak veszedelmes voltát, minden állásba két-két puskást

vagy pedig csak rövid időre, ki tudná azt előre megmondani? A hűnbánó tékoztó fiút az elszomorított atya ismét befogadta szívébe s a mi szívünk is nyitva marad azoknak, a kik jóvá téve eddigi hibájukat, visszasziasietnek kebelünkre.

A járásiai mozgalma.

Az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazásban álló kartársak egy része nem tudván, vagy jobban mondva kétségbeesítő helyzetében nem bírván bevárni a mult évben felterjesztett kérvény és emlékirat egyébként is kétséges sorsának eldőlését, ujabban helyi mozgalmat szándékozik indítani s keresni helyzetének legalább némi javítását ott, hol azt véleményünk szerint is leghamarább elérheti. Ez a hely maga a vármegye, min olyan, a mely annak idején állásait szervezte s javadalmazásukat megállapította.

Eddig egy vármegye két erdőgondnokságának kartársai tették meg erre irányuló kezdő lépésüket s nem kételkedünk abban, hogy ez a mozgalom csakhamar országossá nővi ki magát s általánossá válik, mert hiszen egyetlen egy vármegye sincs olyan, a melyben a járásai erdőőrök sorsukkal teljesen megelégedve lehetnének, nem még ott sem, hol talán a javadalmazás elég a szerény megélhetésre, nem pedig itt is azért, mert hiányzik az, a mi talán a legfőbb: a jövő biztosítása.

Arról ugyanis tudunkkal egyetlen egy vármegyében sincs gondoskodva, hogy a szolgálatra képtelenné vált erdőőrnek vagy elhalálozása esetén özvegyének és kiskoru árváinak nyugdíj legyen biztosítva, eltekintve attól a vajmi csekély segedelemtől, a mit

itt-ott a munkás- és cselédsegélypénztár tagsága biztosít.

Az előrelátó ember soha sem él csupán a mai napnak, hanem munkássága, igyekezete mindig a jövőnek szól s fő célja a család megélhetésének biztosítása arra az időre is, midőn a mindennapi kenyeret megkereső családapa nem lesz többé.

Nem lehet ennél fogva letagadni a járásai kartársak mozgalmának jogosultságát s a meddig az a törvényes téren halad, kötelessége azt támogatni minden igaz elméjű embernek, mert mindnyájunknak egyformán kötelességünk nem csak a saját, de a felebarátunk sorsával is törődni.

Éppen annál az álláspontunknál fogva, hogy ezt a mozgalmat teljesen jogosultnak tartjuk, közöltük volt, hogy a mozgalmából kifolyó kérvények és emlékiratok megszerkesztésére szívesen vállalkozunk s erre az elhatározásunkra leginkább az adott okot, hogy az eddig ismertetett két kérvényt nem találtuk egészen helyesen megszerkesztettnek, hanem a tárgyat jobban kimerítettnek, az érveket jobban meggyőzőknek szeretnénk látni.

Az ilyen kérvényeknek vagy emlékiratoknak fel kell ölelnie a kérvényezők egész bel- és külvilágát s a legcsekélyebbnek látszó momentumot sem szabad figyelmen kívül hagyniok.

Véleményünk szerint nem is egészen elég az, ha a kérvények egyszerűen csak a vármegyei közigazgatási erdészeti bizottság elé lesznek terjesztve, hanem meg kellene azok mását idejekorán küldeni az összes vármegyei bizottsági tagoknak is, hogy így módjuk lévén azokat és a bennünk kifejtett igazságokat megismerni, a kérvényt tárgyaló vármegyei közgyűlés elé már ezek ismeretével terjeszthessék elő érdemleges véleményüket.

Szükséges lenne tehát, hogy minden egyes ilyen

állítottak, A két gonosz csakugyan belekerült a hajtásba.

A vadászokat az erdőbíró állította fel, ő maga pedig a legszélén horgolt. Egyszer csak látja, hogy a sűrűből a két medve alakja bontakozik ki és előtte defilíroznak. A mikor jó lövésre jöttek, az öreg egyik golyóját bele szalasztotta a nagyobbikba és ekkor olyan történt, hogy a miatt a másik, lövés nélkül elmenekült. A mint ugyanis a kan a lövést megkapta, nyilván azt hiven, hogy élete párja ütötte oldalba, hirtelen derékon kapta a nőtényt és úgy vágta a földhöz, hogy csak úgy nyekkent belé. Ezen a szokatlan akrobatai mutatványon az öreg erdőbíró úgy elsodálkozott, hogy a hamarosan talpra ugró nőtényt, bár a másik csöve még töltve volt, lövés nélkül elbocsátotta. A kan pedig még egynehány bokor kitépése után kimult.

*

Egy másik eset már nem volt ily mulatságos. Deák Jancsival, egy híres medvevadász erdőkerülővel. őtrént. Az öreg Deák legtöbb medvéjét dőgről lőtte

Neki midjárt hirül vitték, ha valahol ölt a medve és ő fiatalabb korában gyalog, később egy beszoktatott kis lovacskán, felkereste a dögöt és addig ült leste, a mig a mackó jelentkezett. Hogy jelentékeny és irigylésre méltó eredményeket érhetett el, bizonyítja az, hogy Z. község Jancsinak élete fogytáig ingyen telket adott és az adóját is fizette helyette.

Egy les alkalmával — nem messze egy ökörcsordától, fényes nappal jött a lakomához a medve, hogy a földbe elásott maradványait, az ezelőtt két nappal leölt ökörnek elfogyassa. Igen, de Jancsi bele szólt a dologba. Egyik csövéből veszedelmesen megsebezte a hatalmas medvét. Ekkor a medve két lábra állott és neki rontott az öreg embernek. Jancsi azonban már egy ilyen jelenetet láthatott; és a legnagyobb nyugalommal nyomta el a medve szívére irányzott puskája második csövet. Igen, de csütörtök lett Élet-halál harc kezdődött most . . . Jancsi ordított, káromkodott és puskája csövet a medve nyitott szájába, annak torkára dőfte. A medve el is dőlt, de újra támadott

kérvény annyi példányban nyomassék ki, hoy azzal nem csak a saját erdőhivatal, erdőfelügyelőség és erdőgondnokságok, hanem minden a vármegyénél irányadó tényezők elláthatók legyenek.

Egy-egy kérvény vagy emlékirat kinyomatása nem jár olyan nagy kiadással, hogy azt az egy vármegye területén alkalmazott s a szolgálakat is beleértve átlag 50 – 60 vagy ennél több főt is számláló testület minden nagyobb megerőltetés nélkül nem fedezhetné.

A kérvények ilyen módon való sokszorosításával meg az az előny is jár, hogy azt az érdekeltek is valamennyien megkaphatják s környezetük figyelmét az abban foglalt igazságokra terelvén, azt szintén megnyerhetik a maguk és ügyük részére.

A fő dolog természetesen az, hogy az ilyen kérvények indokolása teljesen megbízható adatokra támaszkodjék s a kérésnek nem csak méltányos, de jogos voltát is a napnál fényesebben bizonyítsa, mert csak így lehet kedvező elintézészt várni.

Abban az esetben tehát, ha ilyen kérvények megszerkesztésével több helyről is megbízhatnánk, a megbízókhoz kérdő pontokat fogunk küldeni, a melyekre teljesen megbízható és igaz feleleteket várunk, mert a legnagyobb baj abból származhatnék, ha a kérvénynek a vármegyei közgyűlésen való tárgyalása alkalmával az tűnnék ki, hogy az valótlán adatokat tartalmaz.

Mindenesetre kérjük az összes járási kartársakat, hogy abban az esetben is, ha kérvényüket önmaguk szerkesztenék, azt velünk közölni sziveskedjenek, hogy így a benyújtott kérvényeket nyilvántarthassuk, valamint az azokra nyerendő határozatoknak velünk való közlése szintén kívánatos.

és ugyanez a jelenet újra kezdődött, — csak hogy most Jancsi dőlt el; mert hátrálván, egy bokorban megbotlott. E pillanatban rávetette magát az erősen vérző medve és a mikor már azt hitte, hogy most már vége van, akkor jelent meg az ökörorda-pásztorban a mentő angyal. Kezében egy egész rövid nyelű kis balta volt. Deák meglátván a pásztort, biztatta:

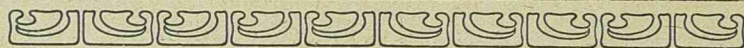
— Ne félj, ezt most rólam úgy sem megy el vágjad az élével fejbe.

És a pásztor — a ki még hozzá oláh volt — maga se tudta, hogy neki ment a medvének és úgy vagdalta a fejébe a baltát, hogy fokáig behatolt a koponyába.

A medve lefordult, de Jancsi sem kelt fel. Mindkettőjüket taligán vitték haza és Jancsi koma hónapokig nyomta az ágyát. Ebben a bajban szeme is megromlott és azután már csak mások társaságában járt medvészni!

*

A harmadik eset télen történt. Mindjárt a falu közelében egy csertölgyes véderdő van s ezen igen

Az Évkönyv.

Az Évkönyv 1908. évi II-ik évfolyamára az előfizetések nagyon gyéren jönnek s nagyon sokan vannak olyanok, a kikről biztosan tudjuk, hogy azt megfogják rendelni s így nyilván csak feledékenységnél az, hogy még az előfizetésüket nem küldték be. Az eddigi tapasztalatokból nyilvánvaló, hogy az elüljárók legnagyobb része előfizetési felhívásunkat meg sem mutatta a kartársaknak, nyilván azért, mert ebben a műben az erdőszeti és vadászati altiszti és szolgaszemélyzet helyzetével is akarunk foglalkozni, ettől pedig sok embernek borsózik a háta, mert bizony nem egy helyen helyén való lenne a «mea culpa!» Éppen ezért tartásuk kötelességüknek maguk a kartársak felkarolni az Évkönyv dolgát és terjeszteni azt minden kitelhető módon.

Ujabbi előfizetőink egyébként a következők:

Az előbbi számban volt 59 példány:

36. Szabó János Bükkhát	1	»
37. Tolnay Ferenc Oszvó	1	»
38. Farkas József Kisherend	1	»
39. Csekey Károly Várszeg	1	»

Összesen 63 példány.

Vadászati dolgok.

Az eső hatása némely állatokra. Az eső különféle hatással van némely állatokra. Ide vonatkozólag egy pár megfigyeléssel szolgálunk. Egy szabadon bocsátott farkas vidáman ugrándozott a szakadó esőben. Így tesz kivétel nélkül minden farkas; az eső, úgy látszik, felvidítja őket. Az oroszok honlok-

sok makk termett, míg a távolabbi részeken nem igen volt makk.

Ugy ide szoktak a medvék, hogy egyszer szép holdvilágu éjjelen a z-i puskások meghajtották és 9 medvét zavartak el; és volt is nagy durrogatás, — de egyet sem ejtettek el.

Elhatározták a falusiak, hogy a környéket rendesen meghajtják. Meg is történt.

B. J. barátomra ráment egy szintén fehérnyaku hatalmas medve. Józsi barátom még nem lőtt volt medvét, de hát székegy ember s így őt ez nem hozta ki sodrából. A mikor a jól felhizott mackó lövésére volt, belelőtt. A medve elesett, de felugrott. Ismét lőtt, de nem talált. A medve nagy sebbel bugdácsolt tovább.

Ott szokásban van, hogy lövés után a két szomszéd azonnal a helyszínére siet, hogy esetleg segítségül egyen. Erre sok vadász mosolyog talán, de ők ezt a szokást igen keserű tapasztalatok után honosították meg és nem törődnek azzal, hogy mások mosolyognak-e vagy nem.

egyenest ellenkező hangulattal fogadják az esőt. Alig kezd szakadni az eső, mindjárt nyugtalankodnak. Izgatottan sétálnak a ketrecben, morognak és ordítanak és ez így megy addig, míg csak nagy adag hussal vagy meleg tejjel le nem csillapítják őket, azután elalussznak. Valahányszor eső esik, végigjátszák az oroszlánok ezt a komédiát, de nemcsak ezeknek, hanem az összes macskafajoknak bántja az idegeit az eső. A kigyókat mindig egy bizonyos foku melegben kell tartani, úgy hogy nedves levegő egyáltalában nem is éri őket az állatkertben, de azért esős napokon élénkebbek és vidámbabbak ezek a hüllők. A róka- és kecskefajhoz tartozó állatok, ezenkívül a medvék egyáltalában nem törődnek az esővel. A madarak nagyrésze sem szereti az esőt, legkevésbé a zivatart. Ha eső esik: roppant szomorúak, nem énekelnek és még csak nem is csiripelnek.

Hasznos tudnivalók.

Meszes láb. A tyukoknál gyakran előfordul a meszes láb, melyet egy élősködő okoz. A meszes láb szürkés-fehéres, pikkelyes megvastagodás és a baromfinak fájdalmat okoz. A baromfi meszes lábát csőrével vakargatja, így a baj átplántálódik a csőr tövére is. Ezt a ragályos bajt könnyű szerrel gyógyíthatjuk faggyú és petróleum keverékkel. A faggyút gyöngye tűzön felolvasztjuk és annyi petróleumot öntünk közé, hogy pépszerű legyen. A péppel bemázoljuk a baromfi lábát; de fertőzött udvarban az egészségeseknek látszó lábakat is tanácsos bemázolni, mert úgy lehet, már ezekre is elterjedt a betegség. Az ólat gondosan kitisztítjuk, a farészeket, különösen az ülőrudakat karbolineummal bekenjük. A bekenett lábokról 8–10 nap alatt a pikkelyek leválnak, ekkor a megtisztult lábakat langyos szappanos vízzel megmossuk.

G. T.

Libák korának felismerése. Sem a gazdaszönyra nézve, aki a libát azért veszi meg, hogy pecsényét süssön belőle, sem pedig a tenyésztőre, aki egyéb célból vásárolja a drága fajlibát, nem lehet közömbös, hogy voltaképpen milyen koru is lehet a megvásárolt állat. E részben pedig a legtöbb ember zsákban macskát vesz, mert utóvégre is csak a pelyhes fiatal libát tudja megkülönböztetni az idősebbektől, de azt már nem tudja meghatározni, hogy hány éves az az idősebb? Erre nézve pedig van a liba tollazatában egy olyan féle csalhatatlan jel, mint a tehénnek szarván s ez az, hogy a szárny legkülső végén, közvetlen a kormánytollak mellett, van két igen erősen a testhez nőtt hegyes, keskeny, kemény tollacska. Midőn a liba az éves kort elérte, akkor a két toll közül a nagyobbikon keresztben egy csatorna képződik, olyanforma, mintha háromélű reszelővel vágtuk volna azt bele s ilyen csatorna képződik azután minden évben egy, úgy hogy azoknak a számából az állat korára egészen biztosan következtethetünk.

K. Ö.

Nyári zöldtakarmány. Köztudomásu a gazdálkodók azon sajátsága, hogy ugyszólván irtóznak mindentől, amit nem száz éves gyakorlat szentesített; némileg érthető is a gazdák idegenkedése az újításoktól, ha tekintetbe vesszük, hogy a kísérletezés pénzbe kerül; az pedig a magyarnak — nincs. Mégis vannak bevált dolgok. anélkül, hogy általánosak lennének. Ez alkalommal a zöldtakarmányozásról óhajtok pár szóban megemlékezni, amennyiben ösmerem a kisgazdák azon szokását, hogy nagyrészt csak tavasztól-nyárig tartják jószágait zöldtakarmányon, aztán kiverik a legelőre — port legelni, mert ha van is egy kis lucernás, feletetik lóvaikkal. Ezen általános szokás abban leli magyarázatát, hogy nem igen ösmernek

Ekkor is egy Elekes nevű paraszt ember oda szaladt. Józsi megmondta neki, hogy a medve sokszor felbukott és hagyni kell neki időt; várjanak. Elekes azonban félve, hogy elvesztik, mégis utánna indult. Józsinkhoz megjött a másik szomszéd is és most már Elekes érdekében is, kénytelenek voltak ők is a medve után menni és ez volt szerencséje Elekes uramnak. A medve ugyanis egy sűrű bozót horította ingóványba ült és mosta sárral a sebjét, a mikor Elekes váratlanul rábukkant. Igen, de pórul járt, mert az egy lépés távolságra sem levő medve ravetette magát és Elekest leütve, a lökerő következtében, rajta tul az is elterült. Ekkora ott volt a másik két vadász is. Az ember holt sápadtan és a medve utolsó perceiben, a földön szemközt feküdve farkaszemet néztek.

A mikor Elekes látta, hogy a vadászok megjöttek, felugrott, de a medve is fel és bele kapaszkodott. Lehuzta az ingét és a válláról és fejéről a bőrt. . . . A puskások a nagy forgolódásban nem mertek löni. Elekes érthetetlen szavakat ordított, a medve bömbölt

s a két tanu tehetetlenül várta a pillanatot, hogy lőhessen.

Most Elekes lerogyott és a medve ráhasalva éppen a karját akarta összeroppantani, a mikor B. J. golyója véget vetett a halálos küzdelemnek. (V. L.)

Adomák.

Jó fiu.

— Nos, fiam, tudo-de, hogy az állatokat is meg kell sajnálni?

— Tudom néni és meg is teszem.

— Ez szép tőled. Hát mit tettél.

— Kieresztettem a néni kanáriját és mikor a macska utána akart ugrani, ráuszítottam a kutyát.

Elszólás.

Biró: Figyelmeztetem, hogy az ön vallomása a tanu mondásával nem egyezik meg.

Vádlott: Elhiszem, mert az éppen úgy hazudik.

nyári vetésű takarmányféléit, a mohárnál pedig, egy eső után vetetta tavsziborsó, őszi árpakverék (100—120 l. tavaszi borsó, 40—50 l. őszi árpa á kat. hold) igen kiadó mennyiségű s jó minőségű zöld takarmányt adhatj s a talajt igen jó állapotba hagyja tengeri alá. Ezenkívül őszi repce, rizskeverék is legtöbb helyen beválik (60—80 kgr. rozs, 10—15 kgr. őszi repce) Indokolt hát — legalább is megróbálkozni említett takarmányfélékkel, mert a jó karban s erőben lévő igavonó, vagy haszonállatban busásan megtérül úgy a fáradság, mint a kiadás.

KÜLÖNFÉLÉK.

A jégeső ellen. Párisból írják nekünk: A viharágyuval nem érték el a kívánt hatást s nem bírták a kitörő félben lévő jégesőt megakadályozni. Ezért néhány szakember hosszabb idő óta oly szerkezet föltalálásán dolgozik, mely a felhők közt fölrobbanva, a levegő rétegeit összekeverve, a jég képződését megakadályozza. Legutóbb de la Hault francia mérnökhöz kapitány szabadalmaztatta e fajta talalmányát. A találmány főalkotó része egy kis körtealaku léggömb. A gömb fönn csuesba végződik, egyrészt hogy az eső lefolyhasson róla, másrészt, hogy a fölszállásnál könnyebben hasítsa a levegőt. A harmadfél köbcentiméter űrtartalmu gömböt megtöltik gázzal, s az alsó részén csüngő tartóba egy kilogram robbantó szert tesznek, a tartóból lelógó gyújtózsínort meggyújtva, a gömböt föleresztik. Mire a gyújtózsínór elégett, a robbantó szer a felhők között fölrobban. Az erős robbanás szétoszlatja a felhőket s megakadályozza a jégképződést. De la Hault találmányával számos próbát végzett s mindannyiszor kitűnő eredményt ért el. A szabadsalom kiaknázására több francia tőkepénzes konzorciumot alapított.

Az állatok barátsága. Egy német ujság írja: Igen ritka háziállatja van egy vidéki német gazdasági kertésznek. Ez a ritka háziállat egy vadliba. A vadliba pár évvel ezelőtt egy igen zord téli napon lezuhant a vidéken átvonuló csapatból. A kertész megtalálta a félig megfagyott állatot és gondozásába vette. A szerető gondozás megtette azt a csodát, hogy a vadliba megszeliült. A házi kutyával különös jó barátságot kötött a jövevény s a barátságban annyira ment, hogy még a kutya szokásait is igyekezett megtanulni, hogy például ő is nekirentott az idegennek, ha az udvarra lépett, mint a kutya, míg az ismerőst barátságos gágogással fogadta. A kutyát lépten-nyomon követi utain, sőt a fekvő helyében is megosztozik vele. Ha a kutya lepihen, rögtön mellette terem és csőrével gyöngéden borzogatja szőrét, azután szorosan hozzásimulva megpihen ő is. Az udvar nyitott kapuján néha ő is ki-kipillant a kutyával, hogy lássa, mi történik künn a világban. Egyszer el is akarta a barátságos házat hagyni örökre, mikor a társai hangos kiáltással a ház

fölről elhúztak, ő is felemelkedett, hogy hozzájuk csatlakozzék, de a repüléstől elszokott szárnyai nem bírták messzire vinni s pár száz méter ut után kimerülten a földre zuhant. Azóta nem tett ilyen kirándulást és rezignáltan beletörődött a sorsába. Csak mikor a vándorlás ideje megjön és társai elhagyják a vidéket, akkor fogja el az állatot a nyugtalanság és fájdalmas kiáltás felelget vissza a hívogató-csalogató testvéreknek. És különös, a jó barát, a hűséges kutya, mintha érezné, hogy mi megy végbe az elhagyott szívében, ezeken a napokon szintén melankólikus kedvében van.

HIREK.

A villámütés áldozatai. Julius harmadikán délután óriás zivatar volt Brádon. A villám két helyen is leütött, így Bonyo Vazul gimnáziumi tanár házába is. Ott egy szobában nyitott ablak mellett öt kis diák tanult. A villám a gyermekek közül Nárica Romulusz első osztálybeli tanulót, Nárica szohodoli görögkatolikus lelkész fiát agyonsújtotta, egy másik fiu pedig olyan ütést kapott, hogy eszméletlenül esett össze. A másik három fiunak nem történt semmi baja. A szerencsétlenül árt kis diákot másnap délután temették el társainak és a város népének nagy részvéte mellett. A másik villámsújtott fiu fölépült már. A villám a határban is lecsapott s ott fölgyújtott több szénakazlat.

A gyorsvonat kerekei alatt. Bárkány Imre gazdálkodó és Császi János vasuti portás a Szolnokhoz tartozó Alesipusztára igyekeztek. Az alesi megállóhely előtt a vasuti sorompó nem volt lebecsátva és az 501. számú reggeli gyorsvonat elütötte az áthaladó kocsit. A két súlyosan sebesült embert Szolnokra szállították. Az egyik még utközben, a másik a kórházban halt meg. A kocsi összetört és a két ló kimult. — Makóról elentik: Mezőhegyes és Tótkomlós között két kocsi cséplőmunkás akart a sinpáron áthajtani. Az egyik kocsi szerencsésen átjutott, de a másikat egy arra haladó vonat elütötte. A kocsiban ülők közül egy azonnal meghalt, ketten pedig halálosan megsérültek.

Életmentő honvéd-örmmester. Lugosról írják: Török Elek honvéd törzsörmmester e hó 8-án Schork Lajos és Burger Márton főfegyvermesterekkel a Temes folyóba fürödni ment, hol már akkor egy férfi, három nő és két gyermek javában fürdött. Időközben a fürdőzők közül az egyik nő, ki különben uszni nem tudott, egy hirtelen mélységre talált s egy pár pillanatra alámerült, majd előbukkant s kezdett fuldokolni. A közelben fürdő férfi, ki talán tíz lépésnyire volt tőle, meglátván a veszélyt, sietett a nő megmentésére s a víz alatt kísérelte meg alámerülését megakadályozni. A szegény férfi, ki különben is öreges, erőtlen volt, egy ideig kibirta, azután mfnid a kettő kezdett fuldokolni. Ezt a veszedelmet észrevéve Török Elek törzsörmmester, saját életének kockáztatásával beugrott a vízbe s hirtelen ott termett a fuldoklóknál és sikerült.

mindkettőjüket kimenteni a biztos halálból. Időközben a parton összegyűlt emberek megéljeneztek a bátor életmentőt.

Bombák a tolvajok ellen. Lyonból jelentik ezt az érdekes tolvaj-htstóriát. Egy Beux nevű ottani tűzijáték-gyáros észrevette, hogy raktárát rendszeresen megdézsmálták, ami annál boszantóbb volt, mert nem bírt a vakmerő tolvajok nyomára jönni. Valahányszor üzleti utjából hazaérkezett, feltörve és kirabolva találta valamelyik szekrényét. Végre is veszedelmes furfanghoz folyamodott. Minden szekrénybe kisebb bombát helyezett el és pedig akként, hogy mihelyt a szekrény ajtaját fessegetni kezdik, a bomba azonnal felrobbanjon. Másnap reggel azután, amikor bement a raktárába, már ott találta a tolvajokat. Az egyik élettelenül, leszakított fejjel hevert a padlón, a másik pedig óriási sebbel eszméletlenül feküdt mellette. A bomba eszerint kitűnően bevált.

Cápa az Adriában. Nyár közeledtén évről-évre egymást rémitgetik az Adriamenti lakók ezzel a hírrel: itt vannak a cápák. Gyakran az egész hir csak ijesztgetés, most azonban, úgy látszik, komoly a dolog, mert a Spalatótól délre fekvő Lesina-szigetéről jelentik, hogy San-Giorgio közelében tényleg megjelent a cápa, amely azután borzalmas szerencsétlenséget okozott. San-Giorgio tanítónője ugyanis tegnapelőtt délután vígan fürdött a tengerben és a kelleténél talán messzebbre uszott ki a tengerre, mikor váratlanul egy hatalmas cápát látott maga felé közeledni. A rendkívüli gyorsasággal uszó ragadozó elől a megrémült hölgy gyors uszással akart menekülni. A parton állók lélekzefojtva lesték a rettenetes verseny kimenetelét, segíteni azonban nem tudtak a szerencsétlen fiatal leányon, mert az irtózatosságot éppen akkor kapta el a tanítónő egyik lábát, amikor már-már mentve hitte magát. Ezután a cápa, melynek megjelenése óriási rémületet keltett zsákmányával együtt eltűnt a tenger mélységében.

Eltűnt szakaszvezető. A budapesti katonai hatóság rejtelmes ügyben folytat mostanában vizsgálatot. Arról van szó, hogy a minap a 86-ik gyalogezrednek számvivő altisztje, Müller Benedek szakaszvezető, eddig ki nem derített módon eltűnt. Eltűnésekor hétszáz korona olyan pénz volt nála, a melyet századosa bízott rá, hogy adja postára. Eleinte azt hitték, hogy Müller a pénzt elsikkasztotta, azonban kiderült, hogy a százados nyolcszáz koronát adott át eredetileg Müllernek azzal, hogy a pénzből száz koronát fordítson a legénység zsoldjára. Mikor Müller eltűnt, fölnyitották hivatali asztalát és ott száz koronát találtak, a melyet nyilván Müller tehetett oda, még, mielőtt a postára ment volna. Egyébként a postára menet többen látták is. Ezek valamennyien a mellett tanuskodtak, hogy Müllernek aligha lehetett szökő szándéka, mert lassan s velük beszélgetve haladt a posta felé. A nyomozás minden irányban megindult, de eddig eredményhez nem vezetett. Másnap aztán fordulat állott be az ügyben. Néhány katona, a kik a

Hüvösvölgyben jártak, a Fischer féle mészégető táján, a Hidegkuti-uton rábukkantak az eltűnt katona formaruhájára és összes fölszerelésére. A holttestét, vagy más további nyomra vezető dolgot azonban nem leltek. A nyomozás egyelőre tovább folyik.

Az anyja után. Megható öngyilkosság híre érkezik Makóról. Horváth Lajos tizennégy éves fiúnak egy héttel ezelőtt halt meg édesanyja. Most a fiu bánatában öngyilkosságot követett el. A kályhát megrakta szénél és az ajtót, ablakot bereteszelve, széngázzal megölte magát. Hátrahagyott levelében azt írja, hogy édesanyjához megy.

Léghajós-szerencsétlenség a tengeren. Néhány nappal ezelőtt Osztende fürdővendégeinek szemeláttára borzalmas léghajós-szerencsétlenség történt a tengeren, a parttól néhány kilométernyire. A tenger fölött egy léghajó röpült, a melynek köteleibe két ember kapaszkodott, mert csónakját elvesztette. A partról gőzöst küldtek a léghajósok segítségére, de időközben a léggömböt a szélvihar elhajtotta. Másnap reggel a tenger partján megtalálták a léggömb romjait az utasok nélkül. Kiderült, hogy a szerencsétlenül járt léghajó június 24-én Duncerqueben egy ünnep alkalmával szállt föl. A léghajón ketten szállottak föl, a kik közül az egyik Bulken, párisi léghajós volt. Most, mint Párisból jelentik, Osztende közelében kihalászták a tengerből Bulken holttestét. Kisérőjének holttestét még nem találják meg.

Holttest a sinen. Déva határában a gyorsvonal elgázolta Strazsa Sándor bohottii lakost. A rendőrség azt hiszi, hogy Strazsa rablógyilkosságnak esett áldozatul. A vizsgálat ugyanis kiderítette, hogy Strazsa, a ki nagy összeg pénzzel indult el hazulról, Bersánban a korezmában megismerkedett egy ismeretlen emberrel, a ki leitatta. Azóta nem látták többé élve. A rendőrség megállapította, hogy a Strazsánál volt pénz eltűnt s a mikor a vonat elgázolta, úgy feküdt, mintha a nyakát készakarva helyezték volna a sinre. A vonat teljesen levágta a szerencsétlen ember fejét, a melyet a törzstől tíz méternyire találtak meg. Azt hiszik, hogy az ismeretlen, a kivel Strazsát utóljára együtt látták, kirabolta s azután a teljesen magatehetetlen ember a sinpárra fektette, a hol elaludt.

A sirrabló. Szegeden, mint levelezőnk írja, a rendőrség hónapok óta keres egy embert, a ki a temetőben megrabolja a sirok diszítéseit. Leszólja a kripták bronzfogantyuját és a sirkerítések rézdiszítéseit. Egy sirkerítésről elvitt egy rézláncot, a melynek értéke ezerkétszáz korona. Ugyanebben az időben a vasuti pályaudvaron a vasuti kocsik réztartozékait is ellopkodta valaki. Baksa Lajos dr. főkapitány végre minap letartóztatta a tolvajt Szikora Zoltán elcsapott vasuti altiszt személyében. Szikora előkelő család züllött fia. Sokszor látták a sirok között bolyongani lehorgasztott fővel, de intelligens külseje miatt nem merték gyanúsítani. Szikora a sirokról ellopott réz árából menyasszonyának naponként virágokrétát küldözgetett.

Leégett kartárs. Szlimák János közalapítványi m. kir. erdőőr kartársunkat folyó hó 2-án súlyos csapás érte. Említett napon ugyanis lakóhelyén, az Abauj-Torna vármegyei Ósva községben délelőtt 10 órakor eddig még ki nem derített okból egy csürben tűz támadt s ettől rövid egy óra alatt lángba borult a falu felső vége, leégett 37 lakóház az összes melléképületekkel. ezek közt az erdőőri lak is. A leégett nép nyomora leirhatatlan. Az első segítséget Forgách István gróf nyújtotta, ki 300 korona készpénzen kívül minden leégett részére 3 szekér épületfát utalványozott. A vármegye alispánja szintén 300 koronát küldött. A pénzsegély azonnal ki lett osztva azok közt, a kiknek betevő falatjuk sem maradt. A további segélyezésben elismerésre méltó buzgósággal fáradoznak még Lenc József plébános és Koós Béla főbíró urak.

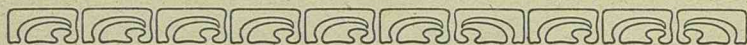
Fölrobbant szálló. Johanneszburghból táviratozzák: Boxburgban a Kilfoins-szálló dinamitrobbanás következtében a levegőbe röpült. Két ember életét vesztette, többen megsebesültek. A szálló igazgatója tegnapelőtt egy mellékhelyiségben nagymennyiségű dinamitot talált.

Szerencsétlenül járt turisták. Grenobleból táviratozzák: Két olasz turista, Marasini és Bertrani csütörtökön négyszáz méter magasságból egy hóréteggel fődött szakadékba zuhant. A szakadék fenekén összeroncsolt holttestüket találták meg.

Szerkesztői üzenetek.

Mindazok, kik Istenben boldogult vőm szomorú halála alkalmából úgy nekem, mint mélyen lesújtott családomnak részvétüket nyilvánították s ez által soha meg nem szűnő fájdalunkat enyhíteni igyekeztek, fogadják ezért a magam és családom halás köszönetét. **Kubán János** urnak, Fenes. Köszönei a tudakozódásért. Meglennének mindnyájan, csak a dolgunk most nagyon sok. Üdvözlét. **Csonka János** urnak, Öszpöte. Bizony sajnós dolog, hogy annyi derék kartársnak kell itthagyni hazáját és azon kívül keresni boldogulását. A napszámok sorsát igyekeznek javítani, hogy visszatartsák a kivándorlástól, a cselédekből is urak lesznek, csak az erdőőrök dolgával és bajaival nem törődik senki. A lapja az év végeig van előfizetve s így esetleg másra, talán az utódjára ruházhatja majd át.

A kiadóhivatal postája.

Jakab Ádám urnak, Keresztut. A beküldött 4 koronát most is köszönettel fogadtuk. **Bene Ferenc** urnak, Lövete. A lapot ígéretünkhöz képest folyósítottuk. **Szabó János** urnak, Bükkhát. Nyilvántartásunk szerint ugyan nekünk lenne igazságunk, mégis véleményét elfogadtuk s e szerint igazítottuk ki a lejáratot. **Lengyel János** urnak, B.-Olaszi. A 4 korona beérkezett. **Berki Károly** urnak, P.-Fehértó. A helyes címzést előjegyeztük. **Puska György** urnak, Szakcs. Szeptember végeig van előfizetve. **Csekey Károly** urnak, Várszeg. A 6 koronát vettük és megfelelően felosztottuk. **Szür Ferenc** urnak, Ubald. A 4 koronát köszönettel vettük. **Müller János** urnak, Dés. Előfizetése szeptember végeig van rendezve. **Kocsis János** urnak, Cipova. A lapot e hó 1-től megindítottuk s az előző két számot már bizonyosan megkapta. **Horváth Mihály** urnak. Előfizetése szeptember végén jár le.

1443. szám.

1907.

Pályázati hirdetmény.

Hunyadvármegye tekintetes közigazgatási erdészeti bizottsági elnökének megbízása alapján a Klopotivai *kerületi erdőőri állásra* 600 korona évi fizetéssel ezennel pályázatot hirdetek.

Pályázhatnak az erdőőri állásra 24 évet betöltött és 40 évnél nem idősebb okleveles erdőőrök. A folyamodók kérései sajátkezüleg irandók és *1907. augusztus 1-ig* az alanti hivatalhoz adandók be.

A kervényhez csatolandó: 1. erdőőri oklevél, 2. keresztlevél, 3. orvosi bizonyítvány, 4. szelgalati bizonyítvány, 5. erkölcsi bizonyítvány.

A magyar nyelvnek szóban és írásban való tudása elengedhetetlen kellék, a román nyelv tudása pedig előnyt biztosít a pályázónak, azért a folyamodó ezen képességét felsorolni köteles.

A mennyiben okleveles egyén nem pályázik, jó minősítéssel bíró kiszolgált katona altisztek és csendőrök kervénye is figyelembe lesz véve.

M. kir. állami erdőhivatal.

Déván, 1907. évi július hó 5-én.

Parragh Béla,

m. kir. erdőmester.

Agancsok

80 pár, közte 67 erős, 10 gyengébb őragancs, szám os szép abnormis példánnyal, 1 kisebb, 1 nagyobb rénszarvas agancs és egy pár hatos szép szarvasagancs együtt, egy tömegben 800 koronáért eladók. Érdeklődők forduljanak az alábbi címre:

Fodor József,

Ferencfalva, (Krassó Sörény megye)

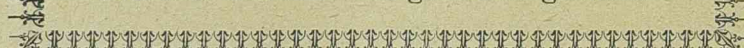
Burger Frigyes

drogéria üzlete

KOLOZSVÁR, Mátyás király-tér 10.

Vásárol mindennemű szárított gyógyfüveket napi áron.

Kívánatra szívesen szolgál felvilágosítással.

»VADŐR«

1-5

című Hönig-féle tankönyvet bármely mennyiségben megvesz lapunk szerkesztősége.

Nyomatott **Stegmann János** könyvnyomdájában Szászsebesen

ERDÉSZETI UJSÁG

szak- és társadalmi lap az erdészetisze mélyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre. 8 kor.
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „

PÉNZKÜLDEMÉNYEK:

a »Szászsebesi ipar- és gazdasági hitelszövet-
kezet« címére Szászsebesen küldendő.

Megjelenik minden csütörtökön.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlközásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

XI. évfolyam.

Szászsebes, 1907. Julius 18.

29. szám

RÉGIPÉNZEK

aranyból és ezüstből jó árban megvétetnek. **Schmideg**
Alfréd, Budapest, I., Maros-utca 7.

Blum és Társa

elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV, Kossuth Lajos-utca 1-16. sz.

Mesteri szabásu, izlésteljes csinos kiállítású
erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönben felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton és részletfizetésre

s eszközölhetők a megrendelések; az ilyen megrendeléseket, hosszas gyakorlatunk alatt — a
betekínthető számos elismerő nyilatkozatunk és a tapasztalatunk szerint, — mindenkor, az igen tisztelt
megrendelők legteljesebb megelégedésére teljesítjük kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, színes és kényelmes ruhákban készíttetnek. Vevőink kényel-
mére bármely szakmánkba nem vágó cikkekkel és ruhákkal szolgálunk és a vidéki megrende-
lések kivitelére különösen kiváló gondot fordítunk.
Kivánatra **ingyen és bérmentve** küldjük meg **arjegyzékünket** és a hivatalos megrendelés-
hez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily esekély megrendelés s a lehető
legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló minőséggel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hiva-
talanosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület“ rendes tagjai.

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brausweller János
Szeged.

Ca. és kir. kizárólagosan
szab. chronometer- és műórák, főltalálója
a remontoir ingaóráknak
stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Haering Ede

természetrizai tanszergyáros

SZEGED

Csemegi uca 5 és 7 szám.

Elvállalja mindenféle állat művészies
kitömését felelősség mellett.

Nagyobb vadászszobák berendezésére,
tropheák, szönyegek és reliefképek készítésére
vállalkozik. Praeparálásra alkalmas vadat a
legjobb áron megvesz, esetleg más praepa-
rátummal becserél. Árjegyzéket kívánatra
ingyen és bérmentve küld.

Vadakat a következő áron vásárol:

Vadmacska . 4—6 koronáig	Vaddisznó súly szerint.
Borz . . . 4—6 „	Galamb 0.80—1 koronáig
Vidra . . 10—20 „	Tuzok . . 8—10 „
Róka . . . 3—6 „	Erdei szalonka 2—2.40 kor.
Medve nagyság szerint.	Daru . . . 6—12 koronáig
Mókus . . . 1 kor.	Vadlud . . 2—3 „
Mogyorós pele 1 „	Vándor sólyon . 2 kor.
Földi kutya . 1—2 koronáig	Sas 3—10 koronáig
Szarvas nagyság szerint.	Keselyű . 10—12 „
Ózbőr . . . 3—5 koronáig	

A gyár a Délmagyarországi Közművelő-
dési Egyesület védnöksége alatt áll.

Megrendeléseket elfogad a Szent-István Tár-
sulat is, Budapest, VIII. Szentkirályi utca 28.

Sürgöncim: **Haering, Szeged.**

Egyenruhákat
Egyenruházati cikkeket
Polgári ruhákat
Fehérneműt

Fegyvereket és töltényeket

A legjutányosabb árak mellett legjobb minőségben készít

BLUM SÁNDOR

udvari szállítója Ő Felsége a perzsa császárnak, I. Péter szerb királynak és Wladimirovits orosz császári nagyhercegnek.

Budapesten

Váci utca 15.

Erdőtiszteknek nemkülönben erdőaltiszteknek előnyöst részletfizetés kedvezmények

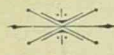
Nagyobb megrendelés esetén kívánatra mértékek felvétele végett a cég egy szabásza sajtát költségén bárhova elküldi

Arjegyzéket és mintákat ingyen küldök.

Vidéki megrendelésekre kiváló gond lesz fordítva. Legkisebb megrendelést is szívesen eszközölök. Meg nem felelő áru a cég költségén visszaküldhető.

Ogris M. Fegyvergyára
FERLACH (Karinthia)

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

! Forradalom!

— a fegyver technika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom** az összes rendszerű fegyvereknél rögtöni lőkészenlétet és egyzersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kasszal beállított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

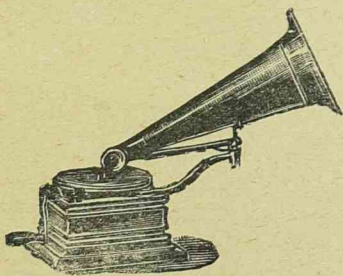
Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve

Magyar levelezés!

Magyarország legolcsóbb és legjobb beszerzési forrása
beszélőgépekben.

A beszélőgép színházzenét, hangversenypótol!

Számtalan elismerőlevél! már kaphatók 3 frt. 50 kr-tól följebb. Hitelképes egyéneknek **részletfizetésre is!**

10.000 új Férfi- és női ének. Karének, Cigány, Katonazene, Hangszerszólók. Különlegességek.

Legkedvezőbb lemez csere! Ingyen

Odeon és Olympia lemezek.

Kérjen ingyen árjegyzéket.

Levelezés minden nyelven.

Nincs szebb ajándék mint egy beszélőgép

Tóth József

Gramophon-nagykerekedő.

Szeged, Könyök-utca 3a sz

Előnyös vadártékesítés!

Szarvas, dāmivad, vadsertés, őnyul, fogoly és egyéb lött vad értékesítését minden mennyiségben elvállalom a legmagasabb árak mellett.

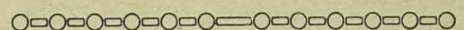
Azonnali készpénz elszámolás!

Ajánlatokkal kér:

Fodor Károly

bizományos

BUDAPEST, (központi vásárcsarnok).

TILLER MÓR ÉS TÁRSA

CS. ÉS KIR. UDVARI SZÁLLÍTÓK
BUDAPEST, IV. Váci-utca 35.

A legrégebb és legnagyobb egyenruházati intézet.

A nagyméltóságu földmívelésügyi m. kir. ministerium 70542 magas rendeletével az erdő-igazgatóságoknak ajánlva.

Erdészeti- és erdő altiszti

egyenruhákat, egyes egyenruhadarabokat és mindennemű felszerelési cikket ajánlunk kitűnő mesteri szabás és ízlés teljes kiállításban.

Fehérneműek- és harisnyák óriási választékban.

Fegyverek- és töltényekből állandó nagy raktár.

Polgári ruhák

a legjobb magyar- és angol szövetekből elsőrangú szabászok közreműködése mellett készülnek.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők megrendelések és nagyobb megrendelés esetén kívánatra saját költségünkön egy szabást küldünk a mértékek felvétele végett.

Árjegyzéket és mintákat

ingyen és bérmentve küldünk és vevőink kényelmére bármely cikket készséggel beszerzünk. Meg nem felelőt visszavesszünk.